

SDĚLENÍ STAVEBNÍKŮM

Stavební úřad při MěÚ Vsetín obdržel sdělení OkÚ Vsetín pro všechny stavebníky, kteří obdrželi příspěvek na individuální bytovou výstavbu v letech 1992 a 1993.

Protože došlo ke zvýšení limitu pro poskytování státních příspěvků na IBV, může OkÚ zvýšit i dříve poskytnuté příspěvky až do výše stanovené vyhláškou č.398/92 Sb.

Pro úplnost uvádíme výše příspěvků na IBV:

- 50.000 základní příspěvek na byt. jednotku
- + 10.000 na stížené základní podmínky (prudký svah, voda)
- + 10.000 na žumpy, studny a přípojky vodovodního a kanalizačního potrubí
- + 8.000 na čistírny odpadních vod a sluneční kolektory pro topení a ohřev vody

K tomu, aby mohl být uzavřen dodatek ke smlouvě, musí být zrušena zástavní smlouva k dříve poskytnutému příspěvku a k registraci nové smlouvy je nutno předložit doklady jako kopie stavebního povolení, geometrický plán, doklad o vlastnictví a pod.

Bližší informace - Obecní úřad Liptál
- finanční referát OkÚ Vsetín

Vydal Obecní úřad Liptál květen 1994.

OBECNÍ LIPTÁLSKÝ

zpravodaj

3-4/94

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 1994

Na veřejném a mimořádném zasedání Obecního zastupitelstva v březnu a dubnu letošního roku byl mimo jiné projednán a schválen vyrovnaný rozpočet obce na rok 1994 ve výši 9.804.000,- Kč, který jsme uveřejnili v minulém čísle obecního zpravodaje. Pokud odečteme dotaci 4 miliony korun na dokončení 16 bytů pro důchodce v části nad kuchyní, jídelnou a kotelnu, zůstávají nám příjmy i výdaje ve výši 5.804.000,- Kč. I když se bude zdát tato částka někomu vysoká, přesto po pokrytí všech nutných a potřebných výdajů, které jsme povinni zabezpečit podle zákona o obcích jako je např. školství, odvoz domovního odpadu, veřejné osvětlení, vodní hospodářství, vnitřní správa, kultura, sport, hasiči, bytové a místní hospodářství, čištění místních komunikací, veřejná zeleň a pod., zůstává nám částka pouhých 550.000,- Kč, kterou bylo možno rozdělit libovolným způsobem na jednotlivé akce, kterých je jistě v obcích bezpočet, a nebo se snažit dokončit poslední etapu zastřešení školy (pavilon od učitelské bytovky, kde jsou dole dílny a tělocvična a nahoře zvláštní škola) o celkové výměře 1.500 m² a nákladem 1,9 mil. korun.

Zastupitelstvo stálo před nelehkým úkolem: buď dokončit zastřešení školy, i když nám stále bude chybět asi 1 milion, a to na úkor všech ostatních akcí, anebo ponechat toto dokončení střechy na příští rok a pokusit se v rámci oněch 550 tisíc zbudovat některé jiné menší akce ke spokojenosti většíny občanů, jako např. žádané postřiky místních komunikací obalovanou drtí, zbudování chodníků v některých částech obce apod. Po velmi složitém jednání bylo nakonec rozhodnuto pokračovat v opravě střechy alespoň po zakrytí lepenkou a ostatní práce řešit v rámci různých úsporných opatření u jednotlivých položek a to vlastním pracovníky nebo brigádníky pod vedením stavebního technika, který by se měl na tyto práce přijmout, a za pomoci některých členů zastupitelstva.

Mezi akce, které by se měly postupně provádět, byly zatím zařazeny:

- odvodnění komunikace v zástavbě Na pustém
- položení polorour a zbudování kanalizace na Zemančici na začátku údolí Hluboké
- zbudování cestních propustí Na prašnici, Na hranicích a v dolansku u Daňů
- odvodnění skleповých částí v mateřské školce
- oprava čekárny Liptál - střed
- rozšíření veřejného osvětlení Liptál - střed a Lůžko
- oprava mostu Na špici a u Talašů
- oprava garáže u Hasičského domu
- oprava komínů v zámku

- čekárna Lůžko - zaměření a majetkoprávní uspořádání
- úprava cesty a odvodnění u Tomanů v dolansku
- vybudování sociálního zařízení ve společenském sále u OÚ
- oprava obecního vodovodu, montáže vodoměrů, úprava vody
- zaměřování pozemků ve vlastnictví obce, nájemní a kupní smlouvy
- oprava chodníků ve středu obce
- opravy místních komunikací

Všechny tyto a další akce jsou závislé především na tom, jak se bude vyvíjet příjmová a výdajová část rozpočtu v průběhu roku, a také na tom, kolik se podaří zajistit brigádníků a dalších ochotných lidí, kteří by se do jednotlivých akcí zapojili.

Tímto bych chtěl vyzvat občany, aby pochopili tuto situaci, zejména, že je nutno neprve zastřešit školu, a teprve potom, že je možno uvolňovat další prostředky na jednotlivé akce.

Závěrem bych chtěl požádat všechny občany, aby pomohli každý v rámci svých možností na těch úsecích, kde není zapotřebí žádných finančních prostředků, a to zejména při ochraně a čištění potoka Rokytenky, při údržbě zeleně a pořádku v okolí svých domů apod.

Děkuji za pochopení a věřím, že se nám podaří zvládnout alespoň ty nejdůležitější akce pro tento rok.

Miroslav V a c u l í k
starosta

Z jednání Obecní rady a zastupitelstva

- Obecní rada schválila provádění hospodářské činnosti v oblasti provozování kina a zprostředkování služeb pro obyvatelstvo (sběrna prádla)
- Obecní rada rozhodla vypracovat podrobná pravidla pro podávání žádostí do domova s pečovatelskou službou, včetně vypracování domovního řádu a stanovení výše poplatků
- Obecní rada projednala otázku umístění uprchlíků v obci Liptál. Bylo rozhodnuto, že to nepřichází v úvahu, obec nemá možnost ubytování
- Obecní zastupitelstvo schválilo zapojení obce Liptál do sdružení obcí severní Moravy v otázce privatizace, energetiky a plynárenství
- Obecní zastupitelstvo schválilo zapojení obce do sdružení obcí z oblasti vsetínska za účelem vybudování skládky domovního odpadu a vyřešení programu odpadového hospodářství
- Obecní rada schválila do funkce požárního preventisty OÚ pana Josefa Fialu, Liptál 354
- Obecní zastupitelstvo navrhlo odprodej učitelské bytovky současným nájemníkům dle nového zákona o vlastnictví bytů

ZPRÁVA o přezkoumání hospodaření obce Liptál za rok 1993 - (výťah)

Na základě žádosti obce ze dne 16.11.1993 provedl pracovník Okresního úřadu Vsetín L.Brovják ve dnech 20.1.,16.2. a 17.2.1994 přezkoumání a ověření roční účetní uzávěrky obce Liptál za rok 1993.

Přezkoumání bylo provedeno v souladu s platnými zákonnými předpisy.

Předmět přezkoumání:

- 1.Roční uzávěrka za rok 1993 a závěrečný účet obce za rok 1993.
- 2.Evidence o majetku obce a inventarizace za rok 1993.
- 3.Pokladna a pokladní doklady.
- 4.Průkaznost účetnictví.

Prověrkou rozpočtového procesu v roce 1993 bylo zjištěno, že Obecní úřad postupoval v souladu s ustanoveními zákona o obcích č.410/92 Sb. a v souladu s rozpočtovými pravidly ČR, zák.č.576/90 Sb. a jeho následnými změnami.

Celkový přehled o stavu majetku obce, vyplývající z "Ročního přehledu aktiv a pasiv k 31.12.1993":

AKTIVA:

Investiční majetek celkem	49 558 055,63 Kč
Zásoby	1 253 292,57 Kč
Peněžní prostředky	758 348,36 Kč
Pohledávky	469 226,90 Kč
AKTIVA C E L K E M	51 840 425,46 Kč

PASIVA:

Neuhrazené faktury koncem roku	187 473,05 Kč
Ostatní dluhy	129 459,00 Kč
PASIVA C E L K E M	316 932,05 Kč

Průkaznost účetnictví:

Vedení účetnictví odpovídá předpisu §7,odst.1,zák.č.563/91 Sb., který ukládá vést účetnictví úplně, průkazně a správně. V průběhu prověrky nebyly zjištěny hospodářské operace roku 1993, jejichž zúčtování by nebylo zachyceno. Ověřované doklady byly průkazné. Je zpracován seznam účetních knih, směrnice o oběhu účetních dokladů včetně podpisových vzorů. Nebylo shledáno žádné porušení rozpočtové skladby, platné v roce 1993.

Výrok:

Výsledek hospodaření OÚ Liptál za rok 1993, jak jej uvádějí účetní výkazy, byl ověřen a posouzen jako správný. Účetní výkazy navazují na účetní evidenci.

Tato výsledná zpráva neomezuje provádění následných finančních a daňových kontrol.

Výzva všem občanům

Redakční rada, autorský kolektiv i PHDr. Baletka v současné době zpracovávají poslední materiály k připravované publikaci o historii naší obce. Aby se celé dílo co nejlépe vydařilo, je třeba je doplnit ještě o některé materiály, zejména o fotografie za posledních 30 až 90 let, tzn. od vzniku fotografie až do období kolem roku 1960.

Proto se na Vás obracíme ještě jednou s žádostí o zapůjčení některých materiálů, zejména fotografií ze života obce, rodin i jednotlivců, které by mohly být zajímavé a vhodně by doplnily textovou část.

Materiály bychom potřebovali **nejpozději**

do 20. června

kdy se bude muset celá práce uzavřít a předat ke korektuře a do tiskárny.

Tyto materiály můžete kdykoliv přinést na Obecní úřad v Liptále. Materiály Vám budou po zpracování v pořádku vráceny.

Zároveň bychom Vás chtěli požádat, aby jste připomenuli dopisem nebo telefonickým pozváním svým příbuzným, přátelům a známým, a to jak doma, tak i v zahraničí termín

26. až 28. srpna 1994

kdy budou v Liptále jubilejní 25. Liptálské slavnosti, spojené se setkáním liptálských rodáků.

Jde o to, aby si každý, kdo bude mít zájem se v tuto dobu do Liptálu podívat, rezervoval dopředu tento termín. V průběhu měsíce července pak budou na Obecním úřadě v Liptále k dispozici pozvánky, které bude možno vyzvednout a svým přátelům a známým zaslat. (Předběžný program 25. LS najdete na jiném místě tohoto zpravodaje.)

V průběhu měsíce června až července se na Vás obrátíme ještě s dotazem, kolik publikací o historii obce budete pro sebe a své známé požadovat. Vzhledem k tomu, že tato kniha nebude zřejmě nabízena prostřednictvím knihkupectví, ale bude určena převážně liptálským občanům a všem, kteří mají k Liptálu jakýkoliv vztah, chtěli bychom ještě před zadáním do tiskárny znát alespoň předběžný požadovaný počet.

Cena se dá v současné době zatím těžko odhadnout, neboť není ještě přesně stanoven počet stran a fotografií, odhadujeme ji však asi na 120,- až 160,- Kč.

Miroslav V a c u l í k

Obecní úřad Liptál
Folklorní sdružení České republiky
Valašské folklorní sdružení
a SVPT Lipta Liptál

pořádají

pod patronací Okresního úřadu Vsetín
a ve spolupráci s oddělením kultury
generálního štábu armády České republiky

VII. DĚTSKÝ FOLKLORNÍ DEN

**4. a 5. června 1994 v kulturním
areálu v Liptále**

Program:

Sobota 4. června 1994

- 9.00 - 11.00 hry dětí
- 11.00 - 12.00 vystoupení dětských folklorních souborů
 - PŮČIK z Brna
 - ROSĚNKA z Prahy

Neděle 5. června 1994

Dopoledne - prostorové zkoušky
14.00 - slavnostní průvod účinkujících obcí
(od základní školy do kulturního areálu)

15.00 - HLAVNÍ PROGRAM

- MALÁ RUSAVA z Bystrice pod Hostýnem
- TANEČNICA z Nového Jičína
- JÁNOŠÍČEK z Brna
- MALENÍČEK z Lipníku nad Bečvou
- zahraniční soubor
- TANEČNÍ KROUŽEK při ZUŠ Vsetín
- MALÁ JASÉNKA ze Vsetína
- MALÁ LIPTA I. z Liptálu
- MALÁ LIPTA II. z Liptálu

Připraveno je bohaté občerstvení.

Vstupné 10.- Kč po oba dny.

SRDEČNĚ ZVOU POŘADATELÉ.

MEZINÁRODNÍ FOLKLORNÍ FESTIVAL

XXV. LIPTÁLSKÉ SLAVNOSTI

27. a 28. srpna 1994 v kulturním areálu v Liptále

Připravovaný program:

PÁTEK 26. srpna 1994

19.00 - 24.00 družební večer zahraničních souborů,
volná zábava

SOBOTA 27. srpna 1994

Slavnostní zahájení Liptálských slavností 1994

10.00 - Otevření výstav:

- Liptál v historii
- Ohlédnutí zpět (jednotlivé skupiny a složky působící v Liptále)

10.00 - Soutěžní přehlídka sólového tance "Starodávny"

- autentické provedení
- choreografické zpracování

Prostorové zkoušky

- 13.00 - Estrádní vystoupení MORAVĚNKY s Jiřím Helánem
15.00 - Dětský folklorní program
17.00 - Slavnostní veřejné zasedání obecního zastupitelstva Liptálu. Pozdravy liptálských rodáků.
20.00 - Zbojnický večer
21.30 - Taneční zábava

NEDELE 28. srpna 1994

Dopoledne - volná vystoupení hostujících souborů

- prostorové zkoušky
- finále sólového tance "Starodávny"

13.00 - Pozdravy přátel

14.00 - Slavnostní defilé krojovaných účastníků do kulturního areálu z horní části obce Liptál

15.00 - HLAVNÍ PROGRAM jubilejních XXV. Liptálských slavností, v němž se představí více než 10 zahraničních a domácích souborů

17.30 - Slavnostní závěr na Obecním úřadě Liptál za účasti představitelů obce a hostů.

Bohaté občerstvení bude zajištěno.

SRDEČNĚ ZVOU POŘADATELÉ.

Z HISTORIE OBCE LIPTÁL

VZNIK SIROTČINCE

Co dalo podnět zřídit v chudé a z velké části evangelické obci katolický sirotčinec?

R. 1895 přišel do Liptálu nový mladý farář P. František Štěpán, rodák z blízké katolické Všeminy. Svou novou farnost našel v ubohém stavu. Tvořilo ji asi 300 katolíků, kostel býval většinou prázdný a pustl. Mladý farář přemýšlel jak pozvednout život katolíků a dodat jim odvahu a hmotnou pomoc. Zvláštní smutná příhoda mu vnukla spásnou myšlenku.

Těsně kolem fary tekla potok Rokytenka, která se zjara bouřlivě rozvodňovala. Na břehu tohoto rozvodněného potoka před farou si hrál malý hošík. Matka, chudá dělnice, po celý den zaměstnaná, neměla na dítě čas, a tak toto bylo odkázáno celý den samo na sebe. Tak bylo i dnes. Při hře dítě sklouzlo z břehu a než mohli lidé pomoci, nebyla již záchrana možná, chlapec utonul.

Tato událost dojala mladého faráře a vnukla mu myšlenku založit v obci útulek pro opuštěné a chudé děti. Dal se hned do díla. Myslil původně jen na malou chaloupku, v níž by našly přes den útulek děti, o něž se zaměstnaní rodiče nemohli v době práce starat. Pouději se začala jeho myšlenka krystalizovat a P. Štěpán se rozhodl, že se postará raději o sirotčinec a při něm jednotřídní obecnou školu, kde by byli sirotci i vyučováni.

Pak rozšířil svou myšlenku i na přiřazení pracovny či kursu, kde by se dospělejší dívky učily šití, vaření a domácímu hospodářství.

Ovšem na to vše bylo třeba peněz a ty p. farář neměl. Pustil se však s nadšením do práce, aby především opatřil pro své dílo finanční základ. Vedení celého ústavu chtěl svěřit českým katolickým řeholnicím a rozhodl se pro kongregaci sester dominikánek, již požádal, aby vyslala do Liptálu sestry, jež by vychovávaly sirotky a současně i vyučovaly.

Svízelné začátky

Jak již bylo řečeno, chtěl p. František Štěpán zřídit původně v Liptále "útulnu" pro opuštěné a chudé děti. Poněvadž jeho prostředky daleko nestačily ke zřízení takové útulny, snažil se získávat finanční podporu nejen na celé Moravě, ale i v jiných zemích. V té době pozměnil svůj původní plán s útulnou a rozhodl se založit sirotčinec a při něm i školu, kterou by mohly navštěvovat mimo sirotky i děti katolických farníků. Kapitál na zřízení sirotčince se snažil obstarat peněžitými sbírkami, jichž se sám zúčastňoval. Měl v duchovní správě výpomocného kněze, proto mohl sám jezdit a konat sbírky.

První dominikánky v Liptále

Kongregace sester dominikánek v Řepčíně vyhověla prosbě p. Frant. Štěpána o převzetí výchovné a vyučovací práce v Liptále a dne 12. září 1907 přijely do Liptálu první sestry dominikánky. Byla to sestra M. Krescencie Šrubařová, učitelka ručních prací, která byla jmenována převorkou budoucího liptálského konventu, a sestra M. Vítězslava Růžičková, literní učitelka. Ale budova sirotčince byla ještě neobyvatelná. Okna

nebyla dosud zasklena, schody bez zábradlí, dlaždice na chodby a do kuchyně se měly objednávat, podlahy v místnostech nebyly dosud položeny, v celém domě ani jediná kamna, ve vestibulu bylo dosud lešení. Sestrám bylo proto poskytnuto přístřeší na faře.

Zahájení prvního školního roku

Dne 15. října 1907 byl tedy zahájen školní rok slavnými službami Božími v Liptálském kostelíku a vzýváním Ducha sv.

Do školy bylo přijato 58 dětí, a to 34 chlapců a 24 dívek. V tom je již započítáno i 15 sirtoků.

V mateřské škole bylo 9 chlapců a 11 dívek. Z těchto 20 dětí bylo 11 sirotků.

Do speciálního pokračovacího běhu se přihlásilo 9 žákyň. Od té doby byly v Liptále opět dvě školy: soukromá katolická a veřejná, již nyní navštěvovaly pouze děti evangelické. Ve školní kronice se dočítáme, že zřízení školy umožnil dívčí pedagogický ústav v Řepčíně darováním mnoha učebních pomůcek i školního náradí.

Zakončení školního roku

14. 7. na zakončení školního roku byla slavnostní vycházka do "Englické zahrady". Starší žáci napsali pozvánky a programy k této slavnosti. Mezi obecenstvem byl i pan baron s paní baronkou. Posledním číslem programu byla společná svačina, která způsobila dětem nejvíc radosti.

První sirotci

Za několik dní po zahájení prvního školního roku přicházeli do ústavu i první sirotci. Ponevadž v kuchyni nebyl ještě sporák, stravovali se na počátku sirotci i sestry na faře, a to až do 12. listopadu. Za jídelnu pro děti určena místnost vedle kuchyně, sestrám postačil malý stůl v kuchyni.

V měsíci listopadu ustaly stavební práce. Budova byla zhruba hotova, jen ve sklepích zůstala ještě práce nedokončena. Po dokončení práce zůstalo ještě 70.035 korun dluhu.

Kolaudace stavby

23. prosince se konala kolaudace stavby. Po celou dobu stavby byla zřejmá velká pomoc Boží, a proto zakladatel i sestry důvěrně spoléhaly na další přízeň toho, který miloval děti, a doufali, že i velký dluh budou moci postupně uhradit.

Do konce r. 1907 obsazeno 17 nadačních míst, na něž zemský výbor poskytoval 300 korun za jedno dítě ročně, tedy asi 80 hal. denně. Bylo to velmi málo, ale sestry byly vděčné i za tuto úhradu, jež ovšem vždy co nejrychleji zmizela v nenasytné hlubíně všech možných potřeb, i dluhů. Velká chudoba, nedostatek ba nouze byly předznamenáním pro toto dílo v chudém kraji pro ještě chudší jeho děti.

Děti byly většinou z Valašska a poněvadž se o sirotky nikdo nestaral, přicházely děti zanedbané po stránce tělesné i duševní. Osmiletý hoch doznával: "Neležel jsem nikdy v posteli. Spával jsem pod kabátem na hůře."

A jiný: "Já jsem spával v hospodě pod stolem." "My jsme doma nevařili, jen někdy v neděli. Někdy jsem dostal chleba a tak ..."

Devítiletého chlapce chtěla učitelka zkoušet, jak umí

číst. Nevzal čítanku ani do ruky. "To já neumím." A skutečně

nepoznal ani písmeno.

Čiperný 8letý chlapec jevil neustálý podivný neklid. Najednou zmizel. Marné hledání. Večer se objevil se šťastným, spokojeným úsměvem: "Prolezl jsem celý barák i sklepy a hůru, bubák tam není," vysvětloval. Od té doby je v ústavě spokojený.

12leté děvče se se svým 10letým bratrem potulovali s rodiči světem. Do školy nikdy nechodili. Toulání se jim tak zalíbilo, že po něm stále toužili a snažili se v něm pokračovat.

Obdobně to šlo u všech. Navyknout děti pořádku, hlavně aby udržely čistou postel, zdálo se věcí skoro nemožnou.

Dům byl tedy již v r. 1907 obydlen, ale v budově bylo třeba udělat ještě velmi mnoho práce. Stěny místností byly jen nouzově vyběleny, dveře a okenní rámy nenatřeny. Proto příštího roku 1908 se znovu horlivě pracovalo na úpravě domu. O prázdninách byly stěny zalíčeny jednoduchou zelenou barvou, okna a dveře natřeny hnědě.

Koncem r. 1908 bylo v domě 38 sirotků, a to 23 chlapců a 15 děvčat.

Svěcení budovy

Ale teprve 19. června 1909 mohlo být vykonáno slavnostní posvěcení sirotčince.

V červnu měl udělovat na Valašsku ndp. arcibiskup olomoucký František Bauer biřmování. Pro onemocnění poslal světícího biskupa dr. Karla Wisnara, aby udělil svátost biřmování ba Vsetíně a jiných místech Valašska. Ten při této příležitosti zavítal dne 19. 6. 1909 i do Liptálu. Jeho biskupskou milost očekávalo o 3 hodině odpoledne urozené panstvo z Thonetů ze Vsetína, pan okresní hejtman z Val. Meziříčí, pan sudí ze Vsetína a četné duchovenstvo. O 1/2 4 hod. přijel ndp. světitel se svým ceremoniářem Mons. Klagem. U slavobrány jej uvítal místní p. farář, pak zástupce velkostatku jako reprezentant zdejších katolíků a konečně jeden ze sirotků. Nejdůst. p. biskup všem laskavě poděkoval, načež se ubíral v průvodu do fary, kde byl oblečen v církevní roucha a odtud šel do kostela, kde z kazatelny poděkoval všem účastníkům slavnosti. Ve své řeči poukázal, jaká zhouba hrozí dítěti, o něž se nikdo nestará a jaké je tudíž dobrodiní, když se dostane do sirotčince. Po kázání se odebral v průvodu asi 20 kněží do sirotčince, kde budovu slavnostně vysvětlil. Slavnost ukončena sv. požehnáním. O 7 hod. odjel vdp. světitel z Liptálu "a to automobilem" urozeného pána z Thonetů, který se slavnosti zúčastnil.

Život v sirotčinci se stabilisuje

Začal pravidelnější život v sirotčinci i ve škole. Sestry napínaly síly, aby zdolaly nově se vynořující překážky a zápasily statečně s nedostakem, který jim byl ustavičně v patách. Nebylo divu. Příjmy byly velmi skrovné, a ty pohltily jen úroky z velkého dluhu u peněžních ústavů. A při tom bylo tolik nutných potřeb: na výživu sirotků a sester, na nejnětější zařízení sirotčince i školy. Všechny sílila pevná důvěra v Boží ochranu a pomoc, na níž zejména spoléhal zakladatel ústavu.

První chlapci na studiu

Dne 9. 9. 1909 odjela literní učitelka s. Melanie Černá do Řepčína a vzala s sebou dva chlapce sirotky, : Obadala a Fialu. Oba hoši byli nadaní a měli velkou touhu po dalším vzdělání. Sestra Melanie Černá měla skutečně mateřskou lásku k dětem. Když uviděla u obou hochů schopnosti ke studiu, nechtěla je nechat zakrnět, ale prosila za ně v Řepčíně tak dojemně, že její ochráněnci byli přijati na bydlení do Řepčína, aby mohli odtud docházet do olomouckého gymnasia. S. Melanie je už neopustila. Fiala se dostal až na vysokou školu a stal se profesorem kreslení a deskriptivy. S. Melanie se mu i o manželku postarala. Později působil v Banské Bystrici a vždy se hlásil k sestřím, které tam jezdily z Košic skládat zkoušky učitelské způsobilosti.

Také Obydal dosáhl po ukončení studií velmi pěkného postavení. Nikdy prý nezapomněli, že jejich "kariéra" začala v Liptálském sirotčinci, ale hlavně nezapomněli na svou druhou opravdovou matku s. M. Melanii. Když zemřela, stáli nad jejím hrobem s celou řadou těch, jimž ona krajními osobními obětmi ze sirotčince v Přerově dopomohla k vysoké životní úrovni.

Změna v učitelském sboru

Už počátek školního roku 1911/12 přinesl velkou změnu do života školy. Odešla dosavadní správkyň školy s. Vítězslava Růžičková, která horlivě snažila překročit překážky při začátkách školy. Hned od počátku uchopila celý běh školy pevně do svých zkušených rukou, že všemu vtiskla pečeť pořádku, přesnosti a kázně, jež byly jejími charakteristickými vlastnostmi až do pozdního stáří, byl položen bezpečný základ, na němž se mohlo dál rozvíjet liptálské školství.

S. Vítězslava se věnovala svým prvním žákům s neúnavnou trpělivostí, aby tyto zanedbané děti mohla vůbec zařadit do školy. Vždyť mnohé z nich byly na úrovni 3-4letého dítěte. Ale ona se jich ujala obětavě a cvičila je denně a opět, až z nich vykřesala jiskřičku rozumného poznání, které pak rozvíjela dál.

Sama byly hluboce zbožná a učila zvláště malé žáky začínat práci s modlitbou - s modlitbou tichou nebo zbožnou písní. Měla velmi ráda přírodu, chodila s dětmi velmi často na vycházky a učila je v účelnost a kráse objevovat stopy velikosti Boží. Ještě po více než 20 letech, když přednášela češtinu a zeměpis na učitelském ústavě v Řepčíně, vzpomínala na to, jak tito "valaští ogaři a cěrky" dovedli svou duší a nevinným srdcem bezprostředně vnímat hluboké pravdy o Bohu.

Bůh jí odplatil zvláště tyto 4 roky přetěžké, ale plodné práce v Liptále!

I zde můžeme říci, že odchodem učitelky a správkyň školy se uzavřela první kapitola liptálského školství.

Prázdniny 1912

Prázdniny v r. 1912 měly neobyčejnou náplň, že se o nich zmiňuje i konventní kronika.

Liptálský ústav byl v krásném valašském prostředí, z obou stran zelené stráně a za nimi lesy, roztroušené valašské usedlosti, tzv. "Paseky" na malebných samotách, vzduch provoněný pryskyřicí, to už bylo skoro jako stvořené pro místo prázdninové rekreace.

A tak se dům v prázdninách naplnil hosty z Řepčína, Vyškova a Kokor.

Přijeli i někteří vzácní hosté, jako rodina Regenlenova z Olomouce, jeho excelence zemský hejtman hrabě Sereni atd. Ale tito vzácní hosté měli jisté své nároky, a tak, jak doslovně uvádí kronikářka: "Hostů plný dům, děti nebylo, sester jen několik a ty místo prázdninového odpočinku si odnášely do nového školního roku jen úvahu a rozrušení."

Proto se po prázdninách ozvala všeobecná žádost, aby se o příštích prázdninách zařídily poměry jinak.

"Policajtova chalupa"

Důležitou událostí v r. 1912 bylo zakoupení tzv. "Policajtovy chalupy".

Na stráni, přímo proti průčelí ústavu byla dřevěná chalupa s doškovou střechou, již obýval p. Kadlec, policajt.

K chalupě patřilo 30 měřic pole s kouskem lesa. A ačkoliv vázl na ústavě dosud velký dluh, usiloval p. farář Policajtovu chalupu koupit. Podařilo se mu to po dlouhém boji.

Konečně byla koupě přece uskutečněna, a to za 6.600,-K.

Abychom pochopili, proč se zakladatel ústavu p. farář Štěpán cílevědomě snažil získat všechny domky v nejbližším okolí ústavu, musíme již nyní upozornit na jeho velkolepé plány do budoucnosti.

Pan farář František Štěpán byl muž, jehož bychom mohli nazvat moravským Pestalozzim. Měl sirotky upřímně rád jako opravdový otec myslil na jejich budoucnost. V ústavě se jim dostane základního vzdělání a výchovy, ale budou tam moci zůstat jen do 14-15 let. Co dál? Tak uvažoval dsp. Štěpán. V letech, kdy by potřebovaly děti nejvíce ochrany, výchovy a tepla domova, budou v ústavu propuštěny a vydány zlým vlivům. Proto pojal P. Štěpán plán, podle něhož by sirotci měli zůstat v ústavě až do dospělosti, vyučit se podle individuálních schopností řemeslu nebo jiným pracím. V místě by se též oženili či provdali a založili rodiny. Tak by byl posílen i katolický živelv jeho farnosti. Aby byli stále ve spojení s ústavem, který jim měl nahrazovat rodičovský dlm v plném významu, chtěl p. farář skoupit okolní domky a v nich pak usadit budoucí mladé rody. Plán to byl velkolepý, ale stejně jako kdysi Pestalozzimu, tak se to nepodařilo ani p. faráři Štěpánovi, protože mu chyběl především pevný finanční základ, který by umožnil zbudování dalšího zařízení pro mládež škole odrostlé, a také potřebný personál, protože sester bylo málo a sotva stačily zdolat práce v sirotčinci, ve škole a v hospodářství, které celý ústav živilo.

Policajtova chalupa ale zůstala jako připomínka tohoto smělého humánního plánu v majektu ústavu, byla však pronajímána sokromým osobám.

Pohřeb prvního chovance

V březnu následujícího roku 1913 doprovázel celý ústav ke hrobu svého prvního chovance, Karla Jarošku, který zemřel na srdeční vadu. Mezi dětmi zavládl smutek. Poprvé jim uloupila kamaráda smrt. Jeho hrobeček na hřbitově u kostela se stal denním dostaveníčkem dětí, které vedle kytiček květů dávaly svému kamarádovi kvítka svých upřímných dětských modliteb.

Prázdniny

Tentokrát byly prázdniny v Liptále již klidnější, ač krásné horské léto přilákalo do ústavu i letos vznešené hosty, kteří ale pobýli jen kratší dobu. Byli to: Jeho

excelence zemský hejtman hrabě Sereni, člen zemského výboru Dr. Budinský, poslanec Kadlčák aj. Každému z těchto vzácných hostů uspořádána produkce sirotků: Jeho excelence p. hrabě s dětmi hovořil a nakonec jim daroval 20,-Kčs! Kdo pracoval v dětském ústavě, pochopí, jak náročná to byla situace pro vychovatelky i děti. Nám se dnes zdá, že časté "předvádění" dětí bylo zbytečné a někdy nevhodnou zátěží výchovné práce, ale vznešení hosté se chtěli bavit, sestry se zase snažily uspokojit jejich požadavky, protože v nich chtěly získat nebo udržet příznivce a dobrodince ústavu. Záleželo na tom zejména zakladateli, panu faráři Štěpánovi, který pro své dílo potřeboval pomoci veřejných vlivných činitelů.

Rok 1914

Rok 1914 začal vznešenou návštěvou hraběnky Seilernové z Lešné, jež se tentokrát nevydařila. Byl nevlídný deštivý den, děti přinášely z venku do domu plno bláta a vody. Paní hraběnka přišla neohlášena do všeho toho nepořádku a špíny, nebylo času k uspořádání produkce a ježto jí byla práce v sirotčinci neznámá, nebyla nikterak nadšena tvrdou skutečností všedního dne-bez pozlátka!

Také c. k. okres. školní inspektor rád překvapoval svou návštěvou, a tak se stalo, že v březnu přišel do ústavu zadními dveřmi a rovnou do 3. třídy. Byl již přes hodinu v domě, aniž by o tom kdo věděl. Ale tato nečekaná inspekce dopadla lépe než neohlášená návštěva paní hraběnky Seilernové. Pan inspektor odcházel plně spokojen a v dubnu poslal inspekční zprávy, v nichž klasifikoval působení učitelek jako velmi dobré, "což se právě školy s povzbuzením k další horlivé činnosti ve službě dává věděti."

A sestry byly skutečně ve školní práci horlivé. Na konci tohoto škol. roku chtěly uspořádat první školní výstavu ručních prací a různých výrobků chovanců. Všichni byli nadšení a měli plno krásných plánů do budoucna. Sestry učitelky pracovaly horečně bez oddechu, aby první výstava dobře dopadla.

Současně začaly s opravou malého hospodářství, aby se s dobytkem mohly přestěhovat blíž domu. Byl opraven chlév a provedeny i jiné hospodářské úpravy značným nákladem. A tu dne 27. června, právě když se dobytek převáděl do nové upraveného hospodářství, vypukl v domě u Kozulíků velký oheň, který po prvním zděšení a hrůze byl šťastně zdolán.

Bosenský atentát

Ale druhý den jako blesk omráčila všechny nečekaná zpráva o atentátu v Bosně. Neblahá předtucha těžkých následků sarajevské tragédie usedla na mysl všech jako černá, děsivá můra.

Všechny plány se zdály zaměřeny, protože v celém mocnářství rakousko-uherském nařízen hluboký smutek nad ztrátou následníka trůnu.

Sestry mají k výstavě již skoro vše připraveno, co teď? Nadšení ochablo. Ale sestry se nevzdaly. Výstavu pouze odložily na ukončení škol. roku. 19. července 1914 byla přece jen otevřena. Úspěch byl nad očekávání velký. Dle úsudku zkušených a odborných návštěvníků vzbudily vystavované věci obdiv a úctu k práci sester, které měly na výstavě hlavní podíl. Návštěvníků bylo velmi mnoho. Všichni byli neobyčejně spokojeni. Pan zakladatel zářil. Vydání bylo nejen kryto výtěžkem, ale nad to bylo získáno 80,-Kčs za vstupné a 90,-Kčs za odprodané výrobky. Současně s výstavou zahráno dětské

divadelní představení: "Růženky z Jedlova." I toto dopadlo velmi dobře. Sestry si oddechly. Děkovaly upřímně P. Bohu, že na veřejnosti obstály se svou prací a těšily se, že užijí klidných prázdnin, vždyť byly předchozím vypětím sil vyčerpány.

Válka

Však naděje na klidné prázdniny zklamala. 26. července 1914 vypovědělo Rakousko-Uhersko Srbsku válku, jež se rozpoutala ve světový válečný konflikt.

Po smutných prázdninách začal smutný škol. rok. V Lip-tálské katolické škole vyučováno normálně, na jiných školách se muselo suplovat za učitele, kteří byli povoláni k vojenské službě. Všude se začíná úporně šetřit v předtuše, že konec války není blízky. Přesto se sestry odhodlávají provést v budově už dříve projektovaný vodovod. Instalace ukončena v září a celkový náklad byl 700,-K, což byla pro sirotčinec velká položka.

Zásobování

Drahota se stupňuje. Bylo třeba nakoupit zásoby pro celý ústav. S velkými díky přijímá sirotčinec dar 5.000,-K od dobročinné loterie z Vídně. Tentokrát nebylo třeba uvažovat, k čemu daru použít. Za všechny peníze nakoupeno živobytí. Už nebylo možno dostat větší množství mouky. Obilí se už vůbec neprodávalo. Sestry se snažily, jak mohly sháněly potraviny ve Vizovicích, na Vsetíně, ve Val. Meziříčí a všude, kde bylo ještě něco k dostání. Byl to neobyčejný a smutný shon za živobytím. Sestra Michaela horlivě a obětavě sbírala zemáky na Hološovsku i Vsacku. S. Alexie nasbírala něco vajíček, sádla a především 4 pytle obilí. Kronikářka povzdychá: "Konečně nějaké zásoby máme, ale všechny peníze jsou fuč!"

V sirotčinci se uskrovňují, jak mohou. Sestry píší žádosti domovským obcím sirotků o pdopru a posílají prosby svým dobrodincům. I když toho nebude mnoho, co dostanou, jsou vděčné za každou maličkost a volají: "Pán Bůh zaplať!"

V mnohých rodinách již oplakávají padlé ve válce. Sirotčinec se zapojuje do pomocné akce. Nemají peněz, ale dělají, co mohou: učitelky se školními dětmi sbírají jahodové a ostružinové listí na čaj pro vojáky, v ruční práci se pilně cupuje a plete, pokud stačí chudé zásoby materiálu.

S jásotem uvítali v sirotčinci od urozené paní Thonetové balík vlny, z níž schopně zákyně pletly ponožky a jiné teplé věci pro vojáky.

V listopadu udeřily nenadále kruté mrazy a napadlo hodně sněhu. Zima se prodlužovala.

Rok 1915

Uplynul rok 1914 a válka trvala dál. Bída a nouze se stupňovaly. V ústavě se úporně šetřilo, ses. si nedovolily pořídit žádnou novou věc, všechny peníze pohltilo živobytí a přesto nelze říci, že by obyvatelé sirotčince byli nasyceni. Děti chápaly válku svým dětským způsobem. Kronikářka zaznamenává z té doby groteskní příhodu: Když sestry neb příložitostné návštěvy vyprávěly dětem o krutosti války, strádání vojáků i o četných zraněních, jež v boji utrzí, tu jeden z chlapců, jenž měl amputovanou nožku, vesele tleskal a skákal o své jedné noze s radostí, že nyní už nebude sám jednonohý mrzák, ale bude mít mnoho stejných kamarádů... Sirotci byli přece jen v ústavě uchráněni nejhoršího hladu a bídy.

Jinak ale musely i děti ve válečné době víc než jindy přiložit ruku k dílu. Ceny potravin závratně stoupaly. Zavedeny stravovací lístky, ale ani na ty se často nedostalo nic koupit. Proto byly sestry nuceny opatřovat si živobytí polními pracemi. Poněvadž nebylo mužských pracovních sil, obstarávaly polní práce sestry za pomoci dětí. A kdo zná neúrodná, kamenitá políčka na kopcích chudého Valašska, pochopí, jak těžká to byla práce. I pastviny byly ubohé, zejména za nepříznivého léta 1915, a proto nemohly dávat krávy a ovce takový užitek, hlavně mléka, jak toho ústav potřeboval. Aby se daly práce v hospodářství přece lépe zdolat, odhodlaly se sestry koupit starého, ale přece jen práce schopného koně za horentní cenu 1.550,-K. Hospodáře nebylo, dobráckého koně obstarávali větší hoši. Po nějakém čase sehnanly sestry ještě lepší vozík za 440,-K, a tak byly odstraněny největší potíže s dovozem všech věcí. Kronikářka musí dodat: "Prázdniny nejsou k odpočinku ani k vycházkám, nýbrž k trapnému shánění živobytí." A vyklouzne jí povzdech: "Vrátíte-li se nám kdy, vy staré, zlaté časy?"

Rok 1915 vnesl přece do všeobecné tísně a smutku malý paprsek radosti: zakladatel a správce sirotčince, nyní revident konsistoře nedp. Frant. Štěpán je jmenován knížecím arcibiskupským radou. Ale pro celý Liptál, zvláště pro ústav zůstal i nadále dobrotivým, otcovským velebným pánem liptálským.

Rok 1916

Válečné těžkosti se stupňují. Časté rekvisice potravin, prováděné vojenskými zásobovacími úřady, nahánějí lidem panický strach. I v sirotčinci, ač jeho zásoby jsou prabídné, a pro tolik dětských úst nedostačující, se hledají skrýše, kam by se ukrylo trochu mouky a obilí před slídívy zraků rekvisiční komise. Ale vždy to dobře dopadlo s ohledem na sirotčinec, naplněný ubohými, podvyživenými dětmi. Sestry vzdychají: Kde vzít chleba pro tolik dětí, z nichž většina jsou sirotci po padlých vojínech. Každý týden jich přibývá!

Dne 21. 11. se dovídají o úmrtí císaře a krále Frant. Josefa I., který zesnul ve věku 84 let. Dne 27. 11. se účastňuje celý sirotčinec zádušní mše sv. za zemřelého císaře. Frant. Josefa I. a 30. 11. smutečního projevu, uspořádaného ve slavnostním sále ústavu.

A pak zas vítají Karla I., nového císaře Rakousko-Uherského, ale nikdy se nesnaží zastřít své češství, ba naopak! V době, kdy kroniky podléhají přísnému úřednímu dozoru, nebojí se kronikářka, zaznamenávající vznesenou návštěvu, podotknout: "Urození hosté, milí hosté, ale bohužel všechno "nur deutsch", a to se našinci příliš nehodí."

O vánocích byli liptálští sirotci a školní děti poprvé bez obvyklé vánoční nadílky a bez slavnosti vánočního stromku. Mezi dětmi je již 25 sirotků po padlých vojínech.

A rok 1916 končí neradostnou vyhlídkou do budoucnosti.

Rok 1917

Na pozadí závažných politických událostí plyne třetí válečný rok. Vlivem slabé výživy a přemíry fyzické práce, hlavně polní, začínají sestry churavět, ale statečně zápolí s bídou a s všestranným nedostatkem. I děti jsou více přidržovány k polní práci, protože sestry by ji samy nezdolaly.

Od května 1917 začalo neslýchané sucho, které úplně zničilo naděje na senoseč. To byla velká pohroma pro chudé valašské rodiny, jichž jedinou živitelkou byla kravička nebo koza. S obavami byly očekávány žně. S pšenicí a žitem to ne-

bylo katastrofální, ale zato ječmen a oves zaschly tak, že je nebylo možno žnout, ale musily se trhat. Při večerní pobožnosti volaly sestry úpěnlivě: "Vylej, vylej rosu z nebe!" Nedostatkem deště velice utrpělo zvláště zelí, které je důležitou součástí stravy na chudém Valašsku.

Podle historických materiálů připravil Miroslav Vaculík.

Ze vzpomínek Františka Váni

u příležitosti 50.výročí založení souboru LIPTA - v roce 1980

Vzácní hosté, mládeži

přijal jsem Vaše pozvání, abych si s Vámi zavzpomínal na počátky činnosti Vašeho souboru valašských písní a tanců. Když jsem četl Vaši pozvánku, zamyslel jsem se nad slovy "založení souboru". Snad by se hodilo lépe "vznik souboru", ale ani to nevystihuje, jak to vlastně bylo ...

Bylo to tak:

přišel jsem do Liptálu jako mladý učitel 1. září 1923. Liptál byl po stránce hospodářské a hlavně zemědělské velmi zanedbaná dědina. Po stránce kulturní už to nebylo tak zlé. Byla zde čilá jednota Sokol a také skvělý hasičský sbor. Tyto dvě instituce prováděly veškerou kulturní činnost. Ale z národopisu nic. To národní povědomí, ten odkaz předků se nijak neprojevoval.

Až jednou, bylo to na konci roku 1925 zúčastnil jsem se s manželkou taneční zábavy ve staré hospodě U Klesků. Tenkrát se platilo velmi malé vstupné a muzikanti byli odměňováni hlavně ze sóla. To bylo hned: dva kamarádi sólo, hned tři odvedenci sólo, sólo pro všechny atd. Já s manželkou jsme se děli ve vedlejší světnici, když kterýsi z muzikantů volá: "sólo pro ty, kteří umí valašské tance!" To s námi pohlo, stoupli jsme si s manželkou mezi dveře a dívali jsme se. První začal tančit Pavel Škrabánek z Lůžka a k němu se přidaly ještě asi čtyři páry. Po skončení kousku tetičky, které seděly na lavicích kolem stěny, mohutně tleskaly, takže muzikanti hráli druhý kousek, a třetí, takže z toho byla hned valašská muzika. Mezitím vzal do tance někdo moji manželku, pro kterou to nebyl žádný problém, protože to byla rozená tanečnice. Víím, že to skončilo za všeobecného veselí "metlařským". Po skončení valašských tanců, shlukla se mládež kolem těch několika tanečníků, mezi nimiž byla i moje manželka. A že se budou učit valašské tance. No, a bylo rozhodnuto: kdo bude chtít, přijde v pondělí ke Kleskům a Pavel Škrabánek je bude učit ...

A věřte, toto byl prapočátek valašského krůžku, později Souboru valašských písní a tanců LIPTA.

(Úryvek je z připravované publikace o historii obce Liptál.)

PROGRAM LETNÍHO ŠIROKOUHLÉHO KINA V LIPTÁLE

červen 1994

- 5.června - **CLIFFHANGER**
Horský vůdce v nelítostném souboji s bandou zločinců. S. Stallone v hlavní roli akčního thrilleru. Barevný film s českými titulky. Mládeži do 12 let nevhodný. VSTUPNÉ 24.- Kč.
- 8.června - **NÁVRAT ŽIVÉ SMRTI III**
Horror, ve kterém láska nikdy neumírá. Film USA v českém znění. Mládeži do 18 let nepřístupný. VSTUPNÉ 20.- Kč.
- 10.června - **DVA MACHŘI MEZI NEBEM A PEKLEM**
Bud Spencer a Terence Hill v roli neohrožených pilotů. Mládeži přístupno. VSTUPNÉ 16.- Kč.
- 12.června - **DEMOLITION MAN**
S. Stallone v roli nepoddajného policisty, který umí rozdávat rány i polibky a jen tak mimochodem uplete svetr. Mládeži do 12 let nevhodný. VSTUPNÉ 20.- Kč.
- 15.června - **AKUMULÁTOR**
Nový český film v režii Jana Svěráka. Komédie o lidské energii a jiných neprobádaninách. Mládeži do 12 let nevhodný. VSTUPNÉ 22.- Kč.
- 17.června - **ŽHAVÉ VÝSTŘELY**
My letci máme ocelové ptáky. Druhý díl úspěšného filmového hitu. Mládeži přístupno. VSTUPNÉ 24.-Kč.
- 19.června - **PÁN CHŮVA ANEB OSOBNÍ STRÁŽCE**
Hulk Hogan se vrací, aby přes svou nechuť vychovával dvě děti a současně chránil jejich vynalézavého tatínka. Mládeži přístupno. VSTUPNÉ 16,-Kč
- 22.června - **DUEL V POUŠTI**
Ch. Lambert v zápase se šíleným zločincem, který terorizuje svoje okolí. Mládeži do 15 let nevhodný. VSTUPNÉ 20,- Kč.
- 24.června - **NĚKDO SE DÍVÁ**
Taky rádi šmírujete? Film USA s českými titulky. Mládeži do 15 let nepřístupný. VSTUPNÉ 20,-Kč.
- 26.června - **ANDĚLSKÉ OČI**
O nevinných podvodnících, podvodných láskách a láskyplných nadějích. Mládeži do 12 let nevhodný. VSTUPNÉ 22,- Kč.
- 29.června - **BLÁZNIVÝ PŘÍBĚH ROBINA HOODA**
Bláznivá komedie o muži v zeleném, kdy všechno bylo jinak. Mládeži přístupno. VSTUPNÉ 24,- Kč.

Na filmy mládeži přístupné mají děti povolen přístup jen s doprovodem dospělého. Slevy se v letním kině neposkytují.

OZNÁMENÍ CELNÍ STANICE FRANCOVA LHOTA:

Dovolujeme si Vám oznámit, že se Vaše obec Liptál nachází v Celním Pohraničním Pásmu podle § 1, odst. 2 Celního zákona č. 13/1993 Sb., který praví:

Celní pohraniční pásmo je část celního území, jehož hranice je vymezena vzdušnou čarou ve vzdálenosti do 25 km od státní hranice do vnitrozemí a kruhem o poloměru 25 km okolo celních letišť.

V tomto prostoru máme právo podle Celního zákona provádět kontrolu, která je zaměřena na zboží dovezené ze zahraničí (kontrola vozidel, obchodů, stánků, zavazadel, ale také devizových prostředků) všude tam, kde máme alespoň podezření na zahraniční zboží.

Celní úřad Střelná
Vedoucí Celní stanice - Hořejší B.

20.4.1994

ZMĚNA ČÍSEL TELEFONNÍCH STANIC V OBCI LIPTÁL

Pův. číslo:	Nové číslo:	Adresa:
8803	7996	LIPTA v.d. Liptál
8861	81861	LIPTA v.d. Liptál
8862	81862	LIPTA v.d. Liptál
8864	7845	LIPTA v.d. Liptál
8878	7993	LIPTA v.d. Liptál
8880	7994	LIPTA v.d. Liptál
8882	81879	LIPTA v.d. Liptál
8893	7846	LIPTA v.d. Liptál
8810	81859	Miková Irma, Liptál 451
8823	81852	Gerža Zdeněk, Liptál 134
8830	81853	Zvláštní škola internátní
8831	81867	Zvláštní škola internátní
8869	81860	Zvláštní škola - internát
8832	81855	Luzarová Aranka, Liptál 433
8833	7369	Základní škola Liptál
8842	81857	Vsetínská lesní-obvod Liptál
8844	7877	ZD Svornost Liptál
8854	7922	ZD Svornost Liptál
8898	81869	ZD Svornost Liptál
8851	81851	Vaculíková Marie, Liptál 306
8856	7762	SEVER a.s. Liptál
8865	7665	SEVER a.s. Liptál
8883	81876	SEVER a.s. Liptál
8858	81858	Vychopeň Josef, Liptál 164
8896	7378	Zdravotní středisko Liptál

JUDr. Jaroslav HARATICKÝ - notář na Vsetíně

o z n a m u j e, že dnem 1. května 1994

m ě n í
své sídlo z budovy Okresního soudu ve Vsetíně do budovy:

INVESTIČNÍ A POŠTOVNÍ BANKY Vsetín, Smetanova 1269,
II. poschodí (budova u vlakového a autobusového nádraží),
telefon 0657/ 4676.

SEISMICKÝ PRŮZKUM

Na základě projektu geologických prací bude proveden ve vymezených lokalitách naší obce geofyzikální průzkum, který je součástí sledování perspektivnosti daného území z hlediska ložisek nerostných surovin. Při provádění seismických prací bude postupováno následovně:

1. PŘÍPRAVNÉ PRÁCE

Prvním představitelem seismické skupiny, se kterým přijdete do styku, je náš přípravař. V předstihu před zahájením prací získává povolení ke vstupu na pozemky a zjišťuje další skutečnosti, které představují překážku pro provedení průzkumu. Uvítáme pokud jej upozorníte na všechny objekty a zařízení, o kterých se domníváte, že by mohly být našimi pracemi poškozeny.

2. ZEMĚMĚŘIČSKÉ PRÁCE

Před zahájením vlastního průzkumu k Vám přijede skupina zeměměřičů, která vytyčuje seismický profil. Všechny pro průzkum důležité body označuje dřevěnými kolíky.

3. VRTNÍ PRÁCE

Tradiční metodou buzení seismických vln jsou odpaly trhaviny ve vrtaných sondách. Vrtání práce jsou prováděny pojízdnými vrtnými soupravami doplněnými cisternovými a obslužnými vozy. Běžná sonda je hluboká 15-45 metrů, podle geologických podmínek v naší obci.

4. REGISTRACE SEISMICKÝCH VLN

Jako další příjdou pracovníci, kteří provádějí registraci seismických vln.

5. LIKVIDACE PRACOVIŠTĚ A ÚKLID

Seismická skupina se po profilu pohybuje velmi rychle. Je pravděpodobné, že práce v naší obci budou ukončeny během několika málo dní. Po jejich ukončení přijede skupina pracovníků, která upraví místa vrtů do původního stavu. Přípravař, který v této fázi s Vámi sepisuje protokoly o náhradě škod provádí kontrolu likvidovaných pracovišť. Na veškeré nedostatky jej upozorníte, ihned sjednáme nápravu. Pokud časem zjistíte, že došlo k obnažení sond nebo k jejich propadnutí, okamžitě nás prosím informujte na níže uvedenou adresu. Připojte bližší popis místa a uveďte termín, kdy byly práce prováděny.

První krok k ověření nových ložisek ropy a plynu dnes probíhá na území Vaší obce. Prosíme Vás o trpělivost a spolupráci.

GEOFYZIKA a.s.
Ječná 29a, 612 46 Brno

ZEMSKÁ BANKA a.s. nabízí své služby:

- běžné účty, termínované vklady, revolvingový termínovaný vklad, vkladní knížky bez výpovědní lhůty, s výpovědní lhůtou zlatý vkladní list a vkladní list zemské banky, zemské konto výroční vkladní list zemské banky.
Bližší informace: Jednatelství ZB, Vsetín, Palackého 166 (dříve ve Občanská záložna), tel. 3220, 81250.

OKRESNÍ VETERINÁRNÍ SPRÁVA VSETÍN,
Smetanova 1484, 755 01 Vsetín

v y h l a š u j e

m i m o ř á d n á v e t e r i n á r n í o p a t ř e n í
proti velmi nebezpečné nákaze - KLASICKÉMU MORU PRASAT (KMP)

1. Zakazuje se dovoz a průvoz živých prasat, vepřového masa orgánů a surovin z prasat a tepelně neopracovaných výrobků, k jejichž výrobě bylo použito maso ze zemí s výskytem KMP.
2. Zakazuje se vývoz prasat a masa do okresů Slovenské republiky s výskytem KMP.
3. Přesuny prasat v okrese Vsetín se musí provádět po písemném souhlasu pověřeného veterinárního lékaře. Pro přesun mimo okres Vsetín musí být veterinární osvědčení ověřeno i OVS Vsetín

Tyto a všechny další neméně důležité zásady jsou zveřejněny ve vývěsní skřínce OÚ vedle Restaurace U Klesků.

SLUŽBY DROBNÝM CHOVATELŮM

fy RAMOS, Josef Strnadel, 756 42 Choryně 148, tel. 0651/24989

- PROVÁDÍ:
- výkup surových kůže a kůží všeho druhu v mokřím i suchém stavu
 - odborné kožkování všech kožešinových zvířat a králíků, včetně usmrcování na objednávku
 - poradenskou službu pro ošetřování a manipulaci s kožešnickou surovinou
 - prodej kožešnických polotovarů, hotových výrobků, chovatelských zařízení a pomůcek pro zpracování surových kůže
 - zprostředkování činění trofejí, činění a konfekční zpracování ve mzdě, čištění, barvení a opravy kožešinových výrobků.

Dále tato firma hledá místního pracovníka, který by za odměnu prováděl výkup kůží v naší obci.

První výkup se uskutečnil ve středu 1.6.1994 u OÚ v Liptále. Další se budou opakovat vždy za 5 t ý d n ů na stejném místě.

AMBULANCE PRO MALÁ ZVÍŘATA na Vsetíně
(naproti městských lázní) je o t e v ř e n a

PONDĚLÍ až PÁTEK od 14.00 do 17.00 hodin
SOBOTA od 8.00 do 10.00 hodin

V nutném případě je možné obrátit se na MVDr. Bětáka Jana (Lhota 47) tel. 8636 a MVDr. Zgarbu Reného, tel. 3719.